

درس سوم:

چرا به مقررات و قوانین نیاز داریم؟

ما در استفاده از حقوق خود، آزادی مطلق و بی قید و شرط نداریم؛ بلکه تا آنجا می توانیم حق خود را اعمال کنیم که مغایر قانون نباشد. نمی توانیم در استفاده از حقوق خود قوانین الهی را نادیده بگیریم یا نمی توانیم با اعمال حق خود، سبب خسارت و زیان دیگران شویم.

یکی از مهم ترین علل پدید آمدن مقررات و قوانین در جامعه، برقراری نظم و حفظ حقوق افراد بوده است.

قانون و مقررات به دو دلیل به وجود آمده است: ۱- حفظ حقوق افراد

۲- برقراری نظم و امنیت

البته ایجاد نظم و امنیت و جلوگیری از هرج و مرج نیز به نفع همگان بوده و به نوعی احترام به حقوق دیگران است. عدم رعایت قوانین و مقررات در جامعه، علاوه بر به هم زدن نظم و امنیت اجتماعی باعث پامال شدن حقوق افراد می شود.

درس چهارم: قانون گذاری

گاهی مقررات به صورت دستورهای مذهبی و اخلاقی است. گاهی گروه های اجتماعی به صورت توافق یا عادت و رسم از مقررات پیروی می کنند. هر گاه مقررات به وسیله ی یک نهاد دارای صلاحیت مثل مجلس تصویب شود، نام «قانون» به خود می گیرد.

همه ی افراد در برابر قانون مساوی اند.

مهم ترین قانون در هر کشور، قانون اساسی آن کشور است. قانون اساسی مادر همه ی قانون ها است و سایر قوانین در چارچوب آن تصویب می شوند. در قانون اساسی هر کشور مهم ترین حقوق ملت و همچنین مهم ترین روابط و وظایف حکومت و مردم معین شده است.

قانون اساسی توجه خاصی به حقوق اساسی و اجتماعی همه ی مردم دارد و همه ی مردم موظف اند به این قوانین احترام بگذارند.

قوه ی مقننه تهیه و تصویب قوانین عادی کشور را در چارچوب قانون اساسی به عهده دارد. این قوه از دو بخش تشکیل شده است:

۱- مجلس شورای اسلامی: نمایندگان، از بین خود فردی را به عنوان رئیس مجلس انتخاب می کنند.

۲- شورای نگهبان: شورای نگهبان دو وظیفه ی مهم بر عهده دارد: الف) این شورا همه ی قوانینی را که مجلس تصویب می کند با قانون اساسی و اصول و احکام دین اسلام تطبیق می دهد. ب) این شورا بر انتخاباتی که در کشور برگزار می شود، نظارت می کند.

از آنجا که وضع قانون اهمیت زیادی دارد، قانون گذاران باید از بین افرادی که شایستگی لازم را برای این کار دارند، انتخاب شوند.

درس پنجم: همدلی و همیاری در حوادث

مردم کشور ما در حوادث مختلف مانند جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، زلزله ی بم، زلزله ی آذربایجان و سیل استان گلستان نشان دادند که روحیه ی **همدلی و همدردی** بسیار خوبی دارند.

همدلی یعنی این که خود را به جای فردی که دچار حادثه شده بگذاریم و احساس و شرایط او را **درک** کنیم. **همدردی** یعنی پس از درک احساس فرد حادثه دیده به **کمک** او بشتابیم. خداوند همدلی و انسان دوستی را در سرشت ما انسان ها قرار داده است.

ما در هنگام حوادث فقط به یاری هم وطنان خود نمی شتاییم، بلکه نسبت به همه ی انسان های مظلوم و آسیب دیده در هر جای جهان باشند، احساس مسئولیت می کنیم. در جامعه ی امروز همدردی و همدلی شکل های جدیدی نیز پیدا کرده و موسسات مختلفی برای این امور پدید آمده اند.

جمعیت هلال احمر یکی از موسساتی است که در زمان وقوع **حوادث طبیعی یا جنگ ها** به کمک مردم می شتابد. امدادگران جمعیت هلال احمر در هنگام وقوع حوادث، به مجرمین کمک های اولیه می رسانند و آن ها را به بیمارستان منتقل می کنند.

@motaleatp95_96